

॥ अलोकी ग्रंथ ॥
मारवाडी + मराठी
सत्संग

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

॥ अथ ग्रंथ अलोकी लिखंते ॥

राम

॥ साखी ॥

राम

सिख बुजे गुरुदेवजी ॥ हंस जाय किम मोख ॥

राम

राम

केती सुन्ना बिचमे ॥ कोण कोणसा लोक ॥१॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांना शिष्य विचारत आहे की, हे गुरुदेव, हंस मोक्षाला कसा जातो? मोक्ष देशात पोहचण्यापर्यंत मधात किती शून्य लागतात? तसेच मधात किती देश लागतात? ॥१॥

राम

राम

राम

केही कहे सुन्न अक हे ॥ केही कहे अनेक ॥

राम

राम

सो मोय बरण सुणावजो ॥ तम आया सब देख ॥२॥

राम

राम

काही ज्ञानी, ध्यानी सांगतात की, मोक्ष देशाला पोहचण्यापर्यंत एकच मोठे शून्य लागते, तर कित्येक ज्ञानी, ध्यानी सांगतात की मधात अनेक शून्य लागतात. हे गुरुदेवजी, तुम्ही पाहून आला आहात. म्हणून तुम्हीच मला मोक्षाच्या मध्ये किती शून्य लागतात, हे वर्णन करून सांगा. ॥२॥

राम

राम

राम

राम

चोपाई ॥

राम

राम

साची लगन जीणा घट लागे ॥ गुरु गम साची भरम न जागे ॥

राम

राम

लोक लोक निरणा सब जाणुं ॥ सरब सुन्नाका भेद पीछाणुं ॥३॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराजांनी शिष्याला सांगितले की, मी सर्व लोकांचे सर्व निर्णय जाणतो. तसेच सर्व शून्यांचा भेद ओळखतो. परंतु ज्याच्या घटात मोक्ष प्राप्त करण्याची खरी लगन (इच्छा) आहे व गुरु अनुभवावर पूर्ण विश्वास आहे म्हणजे गुरु अनुभवावर कोणत्या प्रकारचा भ्रम नाही त्यालाच माझे सांगितलेले ज्ञान समजेल. ॥३॥

राम

राम

राम

राम

गुरु गम जीसा लोक जन जावे ॥ मोख पदारथ हात न आवे ॥

राम

राम

मोख पद का सतगुरु दाता ॥ लोक लोक का सन्त बिधाता ॥४॥

राम

राम

गुरु पोहच जशी असेल तसे संत त्या देशात जातात. मोक्ष पदाचे दाता सतगुरु असतात. सतगुरु जोपर्यंत मिळत नाही. तोपर्यंत सतगुरु सोडून अन्य गुरु केल्याने मोक्ष पदारथ हातात येत नाही. मोक्षपद सोडून अन्य अनेक लोक आहेत. त्या लोकांत पोहचविणारे सतगुरु सोडून अनेक संत असतात. ते संत आपल्या-आपल्या लोकांचे विधाता असतात.

राम

राम

राम

राम

राम

॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम

अक अलोकी ग्रंथ कहूँ तोई ॥ लोक लोक न्यारा सब जोई ॥

राम

राम

लोक लोक का सुख हे न्यारा ॥ से म्हे बरण सुणाऊँ सारा ॥५॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगून राहिले की, मी एक अलोकी ग्रंथ तुला सांगत आहे. मी सर्व लोक कसे वेगवेगळे आहेत व तसेच त्या सर्व लोकांचे सुख वेगवेगळे कसे आहे हे बघितले आहे. ते सर्व वेगवेगळे लोक व त्या वेगवेगळ्या लोकांचे सुख तुला पूर्ण

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम वर्णन करुन सांगतो.॥५॥

राम

कोटक सुन्ना चूर कोई जावे ॥ से हंसा अमरापूर पावे ॥

राम

कोट सुन्ना का बिवरा दाखुं ॥ लोक लोक का सुख सब भाखु ॥६॥

राम

राम जो हंसा कोट्यावधी शुन्याचे उलंघन करुन जाईल तसेच अमरापूर प्राप्त करेल.

राम

राम अमरापूराच्या आधी लागणारे कोट्यावधी शुन्याचे विवरण तसेच सर्व लोकांचे सुख मी

राम

राम तुला सांगतो.ते लक्ष देऊन ऐक. ॥६॥

राम

केवळ भक्त उदे जब होई ॥ प्रगटे नांव नख चख सोई ॥

राम

केवळ भक्त करे जन सूर ॥ शिर पर धारे सतगुरु पूरा ॥७॥

राम

राम जेव्हा कैवल्य भक्ती हंसाच्या घटात उदय होईल तेव्हा त्या हंसाच्या घटात नखापासून

राम

राम चखापर्यंत निजनाव प्रगट होते.ही कैवल्य भक्ती जो शुरवीर संत असेल तोच करेल

राम

राम असा संत आपल्या शिरावर अन्य गुरु धारण न करता सतगुरु धारण करतो. ॥७॥

राम

सतगुरु सत्ता नांव घट जागे ॥ सखण सुण राम धुन लागे ॥

राम

इमृत धारा सुंगधी सीरा ॥ द्रब नेण खुल्या दोय हीरा ॥८॥

राम

राम सतगुरुच्या सत्तेने त्या हंसाच्या घटात निजनाव जागृत होते.आपल्या श्रवणाने

राम

राम सतगुरुच्या मुखार बिंदने रामनाम ऐकताच मुखातुन रामनामाची ध्वनी सुरु होऊन

राम

राम जाते.अशा हंसाच्या शरीरात अमृताची व सुगंधाची धारा चालु लागते व त्या हंसाच्या

राम

राम घटात हिच्या सारखे दोन नेत्र उघडून जातात. ॥८॥

राम

कंठ सुन बिच हरजन झुले ॥ सुरज चार कळी चहुं फूले ॥

राम

रसणा उलट कंठ मे देखी ॥ दिखे दोय मुख तो अेकी ॥९॥

राम

राम तो हरीजन कंठाच्या शुन्यांमध्ये झुलतो.तेथे चार पाकळ्यांचे कमळ चार सुर्योच्या

राम

राम प्रकाशा इतका खुलतो.जीभ मुखात एक व कंठ कमळात एक याप्रकारे दोन जीभ राम

राम

राम उच्चारतांना दिसू लागली म्हणजे मुख तर एकच दिसून राहिले होते.परंतु रसना मुखात

राम

राम एक व कंठात एक अशा दोन दिसत होत्या. ॥९॥

राम

हिरदे सुन हरिजन बासा ॥ कळीयां सूर आठ प्रकासा ॥

राम

पेम हिलोला आतम जागी ॥ नवतत्त देह रटे लिव लागी ॥१०॥

राम

राम संत कंठ कमळ उलंघन करुन हृदयाच्या शुन्यामध्ये वास करतात.तेथे आठ सुर्यांच्या

राम

राम प्रकाशा इतका आठ पाकळ्यांचे कमळ दिसले.तेथे प्रेमाची लहर येऊन आत्मा जागृत

राम

राम झाली.नऊ तत्व देह रटण करु लागला व त्या नऊ तत्वाच्या देहाला रटण्याची लीव

राम

राम लागून गेली. ॥१०॥

राम

देह मे देह सुरत मे सुरत ॥ हिरदा बिचे मन्डी अेक मुरत ॥

राम

मध सुन्न बिचे भलक्या नूरा ॥ सोळे कळी दिपे ससी सूर ॥११॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम या शरीरातच शरीर दिसू लागले.तसेच सुरत मध्येच सुरत दिसू लागली व त्याच्या पुढे
राम मध्य शुन्यांमध्ये सोळा कळींचे कमळ झळकु लागले.त्या कमळातून सोळा सुर्यांचा
राम प्रकाश चमकु लागला. ॥११॥

राम

राम

राम

नाभ सुन्न घर संत पधारे ॥ कळी बतीस तपे रवि सारे ॥

राम

सुखमण घटा घोर घण लागी ॥ देहे बिराट बिण ज्युं बागी ॥१२॥

राम

राम तेथून तिघुन संत नाभी कमळाच्या घरी आले.तेथे ३२ पाकळींचे कमळ होते.त्या
राम कमळातून बत्तीस सुर्यांचा प्रकाश तापू लागला.तेथे सुषमणेचा घोर घरनाट होऊ
राम लागला.तेव्हा हे पूर्ण शरीर वैराट विणे सारखे वाजु लागले. ॥१२॥

राम

राम

झरना झरे पिवे बन सारा ॥ ब्रम्हन्ड गुंजे शब्द गुंजारा ॥

राम

गुदा सुन्न घर हरजन पूगा ॥ चोसंट कळी सूर ससी ऊगा ॥१३॥

राम जसे झरा झरु लागल्याने पूर्ण वन पाणी पिते.अशाच प्रकारे घटात शब्दाच्या गुंजारने
राम ब्रम्हांड गुंजू लागते.तेथून गुदाघाटावर जाऊन पोहचला.तेथे चौसष्ट पाकळ्यांच्या
राम कमळावर चौसष्ट सुर्य व चंद्र उगवले. ॥१३॥

राम

राम

राम

सात लोक सुण सपत पयाळा ॥ सतगुरु आगे शब्द उजाळा ॥

राम

साते सरूप अंदेसो नाही ॥ ज्यां त्यां वाज गेब गुरु माही ॥१४॥

राम तेथे पाताळाचे सात लोक दिसू लागले.आणि पुढे सतगुरु दिसू लागले व शब्दाचा
राम उजेड दिसू लागला.सतगुरुचे स्वरूप सोबत राहिल्याकारणाने कोठेही व कधीही
राम कोणत्याही प्रकारचा संशय उभा राहीला नाही.जेथे तेथे गेबाऊ गुरुचा आवाज ऐकु येत
राम होता.या कारणाने कोणता संशय उत्पन्न होत नव्हता. ॥१४॥

राम

राम

राम

राम

ताळा ताक शब्द ही खोले ॥ रंरकार आगु धुन बोले ॥

राम

अळा पींगळा सुखमण धारा ॥ तीनु बहे संत की लारा ॥१५॥

राम पुढे लागणारे सर्व दरवाजे आणि कुलुप हा शब्दच उघडू लागला आणि रंरकार शब्दाची
राम ध्वनी पुढे बोलू लागली.इड,पिंगळा व सुषमना या तिन्ही धारा संताच्या सोबत चालु
राम लागल्या.॥१५॥

राम

राम

राम

सातु सुन्न लोक तज दीना ॥ पिछम दिसा का रस्ता लीना ॥

राम

पिछम सुन्न घर संत जन जुंझे ॥ फुल्या कंवल इसी बिध सुजे ॥१६॥

राम सात पाताळाचे शुन्य तसेच लोक सोडून दिले व पश्चिमच्या देशाचा रस्ता पकडून
राम घेतला.पश्चिमच्या शून्याच्या घरी जाऊन संत झुंजु लागले.तेथे कमळ फुलले असे
राम दिसू लागले. ॥१६॥

राम

राम

राम

आठ छबीस कळी जां भ्यासे ॥ पांख पांख पर सूर प्रकासे ॥

राम

सुन्न इकीस चूर जन आया ॥ मेर सुन्न घर नोपत लाया ॥१७॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम त्या कमळाच्या प्रत्येक पाकळीवर एक-एक सुर्य अशाप्रकारे एकशे अठ्ठावीस सूर्यांचा
राम प्रकाश दिसू लागला.तेथून एकवीस शून्य(पाठीचे मणक्यांचे)छेदन करुन पुढे मेरु शून्याला
राम पोहचला.तेथे मेरु शून्यामध्ये नोपत म्हणजे मोठा चौघड वाजु लागला. ॥१७॥

राम

राम

राम

मंमकार माया यां त्यागी ॥ रंरकार आगु धुन लागी ॥

राम एक डंक्यो बाजे एक घाही ॥ लोक लोक मे बटे बधाई ॥१८॥

राम

राम तेथे मेरुमध्ये र आणि म या दोन अक्षरांमधून म अक्षर सुटून गेले.जसे आधी राजा
राम लोकाच्या राज्यात राजाची मिरवणूक निघत होती.तेव्हा घोड्यावर नगारा ठेवून त्या
राम नगाड्यावर एक डंका वाजवत तसा एक डंका वाजु लागला आणि पुढे प्रत्येक लोकां
राम मध्ये आमच्या येण्याची बधाई म्हणजे शुभ वार्ता एक दुसऱ्याला देऊ लागले. ॥१८॥

राम

राम

राम

सब देवत सामा चल आवे ॥ जे जे बाणी कळस बधावे ॥

राम ज्युं दुनीया राजा कूं माने ॥ युं देवत संत जन कूं जाने ॥१९॥

राम

राम त्या लोकांच्या डोक्यावर कळस घेऊन सर्व देवता संताच्या समोर चालून येऊ लागले.
राम आणि संताचा जयजयकार करु लागले.जसे राजाचा सर्व दुनिया आदर सन्मान करते
राम तसेच संतांना सर्व देव मानतात. ॥१९॥

राम

राम

राम

इन्द्र लोक ब्रम्ह लोक ज आवे ॥ बिस्न लोक मे बिसन बधावे ॥

राम तप लोक सत लोक ज मांही ॥ जन लोक जे जे होय जाही ॥२०॥

राम

राम रस्त्यात इंद्र,ब्रम्हा,विष्णू,महेशचे लोक आले.जन,तप,सत,महर असे स्वर्गाचे साती
राम भवन आले.या सर्व लोकांमध्ये संतांचा जयजयकार झाला व संताच्या येण्या प्रित्यर्थ
राम उत्सव केला. ॥२०॥

राम

राम

राम

मेर लोक ये सातुं भवना ॥ लोकी लोक तेज तप दूणा ॥

राम दूणा भाग तेज तप सारा ॥ सेस लाख क्या क्रोड बिचारा ॥२१॥

राम

राम प्रत्येक लोकात आधीच्या लोकापेक्षा दुप्पट प्रकाश पाहिला.एक दुसऱ्यापेक्षा दुप्पट भाग्य,
राम दुप्पट तेज आणि दुप्पट तप दिसले.असे हजारो लक्ष करोडोंचा प्रकाश पाहिला.॥२१॥

राम

राम

सुरज च्यार सुं गिणती कीजे ॥ लोक लोक दुणा गिण लीजे ॥

राम शब्द तेज सब ही सुं न्यारा ॥ रवि ऊगा दीपग ज्युं सारा ॥२२॥

राम

राम सर्वात आधीच्या कंठ शून्यात चार सूर्यांचा प्रकाश होतो.तेथून प्रत्येक लोकांमध्ये दुप्पट
राम गणित करुन मोजून घ्या.पारब्रम्ह पर्यंत हिशोब केला तर हजारो लक्ष कोटी होते.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,सतशब्दाचे तेज या सर्व तेजांपेक्षा न्यारा
राम आहे.जसे सूर्याच्या तेज्या समोर दिव्याचे तेज दिसू लागते.तसा सतशब्दा समोर हजारो
राम करोड लक्ष सूर्यांचा प्रकाश दिसत होता. ॥२२॥

राम

राम

राम

राम

राम

संत तेज बरण्यो नही जावे ॥ शब्द तेज जन मांय समावे ॥

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ज्युं सुरज को तपसी होई ॥ ज्यां की निजर न झेले कोई ॥२३॥

राम

राम संतामध्ये प्रगट झालेल्या तेजाचे वर्णन करता येत नाही.जसे सुर्याचा तपस्वी असतो व
राम अशा तपस्वीच्या नजरला कोणी नजर मिळवू शकत नाही.त्याच प्रकारे संताच्या
राम ब्रम्हतेजाला माया तसेच पारब्रम्ह सहन करू शकत नाही. ॥२३॥

राम

राम द्रब नेण खुल्या घट मांही ॥ दिन दिन तेज बढतो जाही ॥

राम

राम दिव्य तेज नेणा बिच भारी ॥ ओर तेज की कुण चिकारी ॥२४॥

राम

राम दिव्य दृष्टी घटात उघडू जाते.त्या दिव्य दृष्टीमध्ये तेज दिवसेंदिवस वाढू लागते.अशा
राम प्रगट झालेल्या दिव्य तेजाच्या पुढे अन्य माया ब्रम्हच्या तेजाची जराशी ही तुला होऊ
राम शकत नाही. ॥२४॥

राम

राम नेण पूतळी मांय समावे ॥ घर असमान दिष्ट मे आवे ॥

राम

राम युं जन कुं सारो जुग सुजे ॥ तीन लोक चवदा भवन बूजे ॥२५॥

राम

राम जसे सुर्याचे तेज त्राटक ध्यानीच्या डोळ्यांमध्ये सामावून जाते व त्याला दृष्टीत धरती
राम आकाश येते.अशाच प्रकारे संताच्या दृष्टीत सतस्वरूप ब्रम्हतेज सामावून जाते, या
राम कारणाने संताला तीन लोक चवदा भवन असे पूर्ण जग बारीक बारीक नजर येते.
राम (बारीक-बारीक दिसू लागते)॥२५॥

राम

राम अब त्रिबेणी सुण संत बिराजे ॥ येक लख सूर तपे उण छाजे ॥

राम

राम मंगळ गावे बजे बोहो बाजा ॥ सब पुर दोडे दरसन काजा ॥२६॥

राम

राम जेव्हा संत त्रिवेणीमध्ये जाऊन बसतो.तेव्हा त्रिगुटीमध्ये एक लक्ष सुर्याचे तेज प्रगटते.
राम त्रिगुटी मध्ये संताच्या आगमनावर मंगल गातात.अनेक प्रकारचे वाजे वाजवतात.असे
राम संतांचे स्वागत करतात व सर्व पुण्यांचे देवता संताच्या दर्शनाकरीता पळत येतात.
राम ॥२६॥

राम

राम हीरा चोक झिगा मिग लागी ॥ इम्रत बूंद जोत रवि जागी ॥

राम

राम अळा पिंगळा पाव पखारे ॥ सुखमण आरती आण उतारे ॥२७॥

राम

राम तेथे हिऱ्यांच्या चौकामध्ये हिऱ्यांची झगमगाट पाहिली.तेथे अमृताचे थेंब पडत होते,ते
राम अमृतांचे थेंब सुर्याच्या प्रकाशापेक्षा सुंदर ज्योतीसारखी लुभावणी वाटत होती.तेथे इडा,
राम पिंगळा माझे पाय धुऊ लागली व सुषमना माझी आरती करू लागली. ॥२७॥

राम

राम ज्युं सिख साखा सतगुरु की मेहमा ॥ युं पुजे त्रुगटी की धामा ॥

राम

राम तीन लोक का अे सुख त्यागे ॥ तेरे लोक त्रुगटी आगे ॥२८॥

राम

राम जसे जगात सतगुरुची शिष्य शाखा सतगुरुची शोभा करतात.तसेच संतांना त्रिगुटीच्या
राम धामात देवता पुजतात.संत त्रिगुटी मिळणारे तीन लोकांचे सर्वाहून भारी सुख त्यागून
राम देतात व त्रिगुटीच्या पुढे तेरा लोकांकडे प्रयाण करतात. ॥२८॥

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

तेरा लोक बरण कहुँ सारा ॥ सुन्न सुन्न बिच धाम नियारा ॥

राम

राम

त्रिगुटी में पांचु सुख पावे ॥ मे माई देवत सुख आवे ॥२९॥

राम

राम

मी तुला या तेरा लोकांचे तसेच प्रत्येक शुन्याच्या वेगवेगळ्या धामाचे वर्णन करुन सांगतो.त्रिगुटीच्या धामात पाची विषयांचे सुख आहेत.त्रिगुटीच्या पुढे पहिला महामायेचा लोक आहे.त्या महामायेच्या लोकात देवतांच्या लोकात जे सर्व सुख राहते ते सर्व सुख मिळतात. ॥२९॥

राम

राम

राम

परगत लोक पेम घट आणे ॥ जोत लोक जोती सुख माणे ॥

राम

राम

अजर लोक मे अलख बिराजे ॥ अणंद लोक में नाद ज गाजे ॥३०॥

राम

राम

त्या महामायेच्या पुढे दुसरा प्रकृतीचा लोक आहे.तेथे सर्वांच्या घटात प्रत्येकाच्या प्रती प्रेम आहे.त्या प्रेमाच्या सुखात तेथील लोक मग्न राहतात.प्रकृती पुढे तिसरा ज्योतीचा लोक आहे.त्या ज्योतीच्या लोकात ज्योतीचे अनेक प्रकारचे सुख आहे.ते सुख तेथील लोक भोगतात आणि मस्त राहतात.ज्योतीच्या पुढे चौथा अजरलोक आहे.त्या अजरलोकात अलख शब्दाची नेहमी गुंजार(आवाज)होते.त्याच्या पुढे पाचवा आनंद लोक आहे.तेथे एक प्रकारचा नाद होतो. तो नाद तेथे राहणाऱ्या लोकांना खूप प्रिय वाटतो. ॥३०॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

बजर लोक मे ब्रम्ह ही पाया ॥ चेतन स्वाद सभी वां आया ॥

राम

राम

इखर लोक संमाद लगाई ॥ अनहद ताक खोल जन जाई ॥३१॥

राम

राम

त्याच्या पुढे वज्रलोक लागतो.वज्रलोकात ब्रम्ह मिळतो.तेथे चैतन्याचा स्वाद मिळत राहतो.त्याच्या पुढे सातवा इखरलोक आहे.त्या इखरलोकात समाधी लागून जाते. इखरलोकात समाधीचे सुख मिळत राहते.त्या इखर लोकाच्या पुढे आठवा अनहदचा लोक आहे.त्या अनहद लोकचा दरवाजा सतशब्दाने उघडतात व अनहदच्या लोकात पोहचतात. ॥३१॥

राम

राम

राम

राम

राम

एक निरंजन ब्रम्ह लोक निराकारी ॥ तेजी तेज तपे बोहो भारी ॥

राम

राम

कोटक सूर उदे प्रकासा ॥ नवतत्त देह भई वा नासा ॥३२॥

राम

राम

त्याच्या पुढे नऊवा निरंजनचा लोक आहे.त्या निरंजन लोकांच्या पुढे दहावा निराकाराचा लोक आहे.त्या निराकाराच्या लोकात खुप भारी तेज आहे.तेथे करोडो सुर्यांचा प्रकाश उदय झालेला दिसला.त्या निराकाराच्या लोकात तत्त्वलिंग शरीराचा नाश होतो. ॥३२॥

राम

राम

लिंग सरीर गल्या जिण जागा ॥ सुरत रूप चल्या जन आगा ॥

राम

राम

अब सीव लोक मे आ बिध जाणी ॥ ज्युं सायर मे बुन्द समाणी ॥३३॥

राम

राम

नऊ तत्त्वलिंग शरीर गळताच हंस सुरतरूपी कायेने पुढे चालतो.पुढे संताला अकरावा शिवलोक लागतो.जसे सागरात पाण्याचे थेंब मिळून जाते.त्याप्रकारे हंस शिवब्रम्हमध्ये

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ज्यां जिंग शब्द धुन होय रही ॥ झिल मिल जोत अपार ॥

राम

राम अब हंसा सुखराम कहे ॥ पुंथा दसवे द्वार ॥३९॥

राम

राम त्या लोकात जिंग शब्दाची ध्वनी होऊन राहिली आहे.आणि ज्योतीची अपार झिल-
राम मिलाहट होऊन राहिली आहे.अशा प्रकारे जीव सर्व शुन्य उलंघुन दहाव्याद्वारावर
राम जाऊन पोहचला. ॥३९॥

राम

राम चोपाई ॥

राम दसवे द्वार समाधी होई ॥ मुख सांसा शिवरण नही कोई ॥

राम

राम सेजा शिवरण जिण घर आया ॥ रूम रूम रसणा लिव लाया ॥४०॥

राम

राम त्या दहाव्याद्वारावर गेल्यावर समाधी लागते.तेथे पोहचल्यावर मुखाने स्मरण करण्याची
राम विधी राहत नाही.तेथे बिना मुखाने सहजात म्हणजे आपोआप रोमरोमात लीव लागलेली
राम रसना चालते. ॥४०॥

राम

राम सतस्वरूप साहिब वां क्वावे ॥ सरब लोक जा को जस गावे ॥

राम

राम वे सिरजण हार सकळ का भाई ॥ ज्यां सुं आ अंछया चल आई ॥४१॥

राम

राम दहाव्याद्वारात पोहचल्यावर ज्याला सर्व लोक सतस्वरूप साहेब म्हणतात.तो प्रगट
राम होतो.या सतस्वरूप साहेबाची तीन लोक चौदा भवनात सर्व लोक यश गातात.तो
राम सतस्वरूप साहेब सर्वांचा सिरजणहार म्हणजे उत्पत्ती कर्ता आहे.त्याच्यापासून ही
राम इच्छा म्हणजे माया चालत आली आहे. ॥४१॥

राम

राम उण अंछयारा सकळ पसारा ॥ तीन लोक चवदे भवन सारा ॥

राम

राम जन सुखराम समाधी पुंथा ॥ अनंता ही दीपग घट में जूतां ॥४२॥

राम

राम त्या इच्छेचा सर्व पसारा आहे.तीन लोक चौदा भवन हे सर्व त्याचा पसारा आहे.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात.जेव्हा मी दहाव्याद्वारात समाधीत पोहचला तेव्हा
राम अनंत ही दिपक या घटात लागून गेले. ॥४२॥

राम

राम सब घट मांय शब्द उजीयाळा ॥ जुरा मरण जीत्या जम जाळा ॥

राम

राम सतगुरु पदवी जिणा कुं छाजे ॥ दसवेद्वार शब्द धुन गाजे ॥४३॥

राम

राम या सर्व घटात शब्दाचा प्रकाश होऊन गेला आणि आधी,व्याधी,उपाधी,म्हातारपण व
राम जन्म मरणाचे दुःख अशा सर्व यमाच्या ज्वाळा जिंकल्या गेल्या.माझ्या दहाव्याद्वारात
राम शब्दाची ध्वनी गरजु लागली.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,ज्याच्या
राम दहाव्याद्वारात शब्दाची धुन लागते.त्या गुरुलाच सिरजनहारापासून सतगुरुची पदवी
राम मिळते. ॥४३॥

राम

राम वे जन मिलता ही जीव जागे ॥ भरम करम मन का सब भागे ॥

राम

राम वे जन चाल जिणा घर आवे ॥ सूतां हंसा शब्द जगावे ॥४४॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम असे संत जीवांना मिळताच जीव जागृत होतात.त्या जीवांचे भ्रम,कर्म तसेच मन,५
राम आत्मा वासनेचे सर्व विकार पळून जातात.ते संत ज्याच्या घरी जातात त्याच्या घरचे
राम झोपलेले म्हणजे अज्ञानात पडलेल्या जीवांना निर्भय शब्द ऐकवून जागृत करतात व
राम त्यांना अनंत शुन्य उलंघन करून दहावेद्वारात पोहचविण्याचा भेद देतात. ॥४४॥

राम युं अे सुन्ना चूर कोई जावे ॥ से हंसा भव जळ नही आवे ॥

राम सुन्न बिच सुन्न बोहोत हे भाई ॥ में बिरळी सी भाष सुनाई ॥४५॥

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात अलोकीक ग्रंथात सांगितलेल्या शुन्याला
राम जो उल्लंघन करून जातो तो परत कधीही भवसागरात येत नाही.शुन्यामध्ये शुन्य खुप
राम आहेत.त्यातील मी विरळेच(थोडेच)शुन्य सांगितले आहे.॥४५॥

राम दोहा ॥

राम सरब लोक जे जे करे ॥ बंदे विस्न महेश ॥

राम जब पुंथा सुखराम कहे ॥ संत समाधी देस ॥४६॥

राम समाधी देशाच्या रस्त्यात लागणारे सर्व लोक संताची जयजयकार करतात व ब्रम्हा,
राम विष्णू,महादेव हे सर्व संताची वंदना करतात.अशा प्रकारे संत सर्व देवतांचे लोक तसेच
राम सर्व शुन्य उलंघन करून समाधी देशात पोहचतात. ॥४६॥

राम सिख वायक ॥

राम सरब लोक सुन्ना कही ॥ कहयो शब्द को भेव ॥

राम अब अमर लोक का सुख कहो ॥ वो किण टेके गुरुदेव ॥४७॥

राम शिष्य गुरुदेवजींना सांगतो की,तुम्ही सर्व लोक व शुन्य समजविले आहे व सतशब्दाचा
राम भेद ही समजविला आहे.आता मला अमरलोकाचे सुख सांगा आणि तो अमरलोक
राम कोणाच्या आधाराने आहे ते गुरुदेवजी मला समजवा. ॥४७॥

राम अमर लोक तो थिर सदा ॥ नही आवे नही जाय ॥

राम किण सारे हंस पूंथसी ॥ मुख शिवरण थक जाय ॥४८॥

राम शिष्य विचारतो की,अमरलोक तर स्थिर आहे आणि तो मायेच्या पलिकडे आहे.अशा
राम अमरलोकात पोहचविणारे मुखाचे स्मरण ही दहाव्याद्वारात पोहचल्यानंतर थकून जाते.व
राम अमरलोक दहाव्याद्वाराच्या पलिकडे आहे.मुखाच्या स्मरणा शिवाय दुसरा कोणता उपाय
राम ही नाही.मग हंस अमरलोकास कसा पोहचेल? हे गुरुदेवजी,हे मला तुम्ही समजवा.
राम ॥४८॥

राम गुर वायक ॥

राम जन निपजे सुखराम कहे ॥ मृत लोक के माय ॥

राम बावन गादी प्रेस्ता ॥ ले ले हंस वां जाय ॥४९॥

राम मृत्युलोकात जे संत निपजतात त्यांना अमर लोकास जाण्याकरीता बावन्न गादीचा फरीश्ता

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम येतो व हंसाला अमरलोकात घेऊन जातो. ॥४९॥

राम

चोपाई ॥

राम अमर प्रेस्ता बावन गादी ॥ अमर लोक मे अमर सादी ॥

राम

राम कोई केवळ ग्यानी संत कुवावे ॥ जा को अंत समो चल आवे ॥५०॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, ज्या केवळ ज्ञानी संताचा अंतीम वेळ

राम

राम येतो तेव्हा अमरदेशातून बावन्न गादीचा फरीशता संताला अमरलोकात घेऊन जायला

राम

राम येतो. तो संत अमर लोकात पोहचतो. तेव्हा त्याची अमरलोकात मायेच्या शब्दांमध्ये

राम

राम सांगता येत नाही. अशी अमर किर्ती होते. ॥५०॥

राम

राम दसवों द्वार खोल जन जाही ॥ अमर लोक मे बटे बधाई ॥

राम

राम अमर प्रेस्ता संत पठावे ॥ अमर बिवाण बेठ जन जावे ॥५१॥

राम

राम तो संत नऊद्वाराच्या पलिकडील दहावेद्वार उघडून अमरलोकास जायला निघतो. तेव्हा

राम

राम अमरलोकात तेथील सर्व संत एक दुसऱ्याचे अभिनंदन करतात व तेथील संत

राम

राम मृत्युलोकातून अमरलोकात जाणाऱ्या संताला आणण्याकरीता अमर विमाना सोबत

राम

राम अमर फरिश्ता पाठवतात. त्या अमर विमानात संत बसून अमरलोकात जातो. ॥५१॥

राम

राम उण बिवाण हेटे नर आसी ॥ पांचू ग्यान गेब का पासी ॥

राम

राम उण बिवाण मे ओ गुण भाया ॥ ज्युं हमाव पंछी की छाया ॥५२॥

राम

राम त्या विमानाच्या खाली कोणी मनुष्य आला तर त्याला मत्तज्ञान, श्रुतज्ञान, अवधीज्ञान,

राम

राम मनपर्चेज्ञान, कैवल्य ज्ञान असे पाची ज्ञान कुद्रती कोणत्या प्रकारची कोणती विधी न

राम

राम करता प्रगट होऊन जातात. जसे हुमायु पक्षाच्या छायेमध्ये येणारा मनुष्य त्याच शरीराने

राम

राम राजा बनून जातो. तसेच अमर विमानाची छाया पडल्यावर त्या मनुष्यामध्ये पाची ज्ञान

राम

राम प्राप्त होऊन जातात. असा अमर विमानात हुमायु पक्षाच्या छायेसारखा गुण आहे.

राम

राम ॥५२॥

राम

राम भगवत समो मोख इधकारी ॥ केवळ नांव रटे नर नारी ॥

राम

राम क्रोडा हंस समे उण जाई ॥ वो तो मारग सरू सदाई ॥५३॥

राम

राम भगवंत वेळ म्हणजे मोक्षाला जाण्याची जेव्हा वेळ येते. तेव्हा मोक्ष देणारे अधिकार संत

राम

राम भरत खंडात प्रगटतात. अशा संताच्या सत्तेने स्त्री-पुरुषांचे सर्व भ्रम विनाश होतात व

राम

राम ते स्त्री-पुरुष कैवल्य नामाचे रटण करायला लागून जातात. अशा मोक्ष्याची वेळी

राम

राम करोडे हंस होणकाळ त्यागून मोक्षाला जातात. मोक्षाला जाण्याचा मार्ग नेहमी वाहत

राम

राम राहतो. ॥५३॥

राम

राम सरब लोक सुख हुवा उदासी ॥ वे जन अमर देस का बासी ॥

राम

राम अग्या करे प्रेस्ता जावो ॥ वां संत जना कुं यां ले आवो ॥५४॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ज्या ज्या हंसांना होणकाळाचे मायेचे सुख देणाऱ्या देशांशी उदासी येते ते सर्व हंस
राम होणकाळाच्या पलिकडील सुखाचा देश म्हणजे अमरलोकाचे वासी होतात.तेथील संत
राम अशा संतजनांना मृत्युलोकातून अमरलोकात आणण्याकरीता अमर फरिश्त्याला आज्ञा
राम करतात. ॥५४॥

राम बावन गादी ढील न खावे ॥ अंता हंस लोक उण जावे ॥

राम व्हे सादी अमरापुर सारे ॥ कोई म्रत लोक सुं संत पधारे ॥५५॥

राम संतांची आज्ञा मिळताच तो बावन गादी फरिश्ता जराही ढिलाई न करता हंसाला
राम अमरलोकास घेऊन जातो.अशाच प्रकारे वेळ आल्यावर कोट्यावधी हंस अमरलोकात
राम जातात.या सर्व मृत्युलोकांतून आलेल्या संतांची अमरपुरात सर्वत्र शोभा होते,सर्वाकडे
राम किर्ती होते. ॥५५॥

राम सत का बस्तर ले पेराई ॥ सत जळ सुं सिनान कराई ॥

राम दरसण करत न तिरपत होवे ॥ इम्रत बाणी जन कुं भोवे ॥५६॥

राम येथून जाणाऱ्या सर्व संतांना तेथील संत सत्तजलाने स्नान करवितात.व त्यांना सत्तचे
राम वस्त्र नेसवतात.येथून जाणाऱ्या संताला तेथील संत दर्शन करुन करुन म्हणजे पाहून
राम पाहून खुष होतात.तेथील संताला बघुन-बघुन तेथील संत तृप्त होत नाही.येथून
राम जाणाऱ्या संताला वारंवार बघतच राहणे चाहतात.येथून जाणाऱ्या संताला तेथील संत
राम अमृतासारखी गोड वाणी बोलून मोहीत करुन देतात. ॥५६॥

राम चवदे लोक छपन जुग जावे ॥ मिलत मिलावत पार न पावे ॥

राम नित नित नवला नेह सदाई ॥ एक निमक बिछड नही जाई ॥५७॥

राम अशा प्रकारे चौदा चौकडी म्हणजे छप्पन युग म्हणजे सहा कोटी वर्ष येथून जाणाऱ्या
राम संताला तेथील संतांशी आपसात भेटता-भेटता लागून जातात.इतका वेळ लागल्या-
राम वरही संतांची आपसात भेटण्याची इच्छा पूर्ण होत नाही.येथून जाणाऱ्या संतांना तेथील
राम संतांशी नित्य-नित्य नवे-नवे मोहित करणारे स्नेह होत राहते.अशा स्नेहामुळे एक-
राम दुसऱ्यापासून एक क्षणभर ही वेगळे होऊ इच्छीत नाही. ॥५७॥

राम वाहाँ की सोभा काहा में गाऊँ ॥ बस्त बानगी मांय बताऊँ वाहाँ ॥

राम सुख की बिध कही न जावे ॥ वो बिनटेके अधर सतधाम कुवावे ॥५८॥

राम तेथील शोभा मी काय वर्णन करु?मी तर फक्त वस्तुचा जसा वस्तुंनी भरलेल्या भंडार
राम घरातून नमुना दाखवतात.त्याचप्रमाणे नमुना दाखवून राहीला आहे.तेथील सुखांची
राम विधी थोडीही येथे दाखविता येत नाही.तो धाम मायेच्या कोणत्या आधाराने नाही.असा
राम तो अधर धाम आहे म्हणजे स्वतःच्या टेक्याचा आहे.तो बिना टेक्याचा अधर कसा
राम आहे हे जगात समजविता येत नाही.असा समजावण्याचा पलिकडचा तो धाम आहे.तो

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम काल ही होता,आज ही आहे व उदया ही राहिल असा सतधाम आहे. ॥५८॥

राम

राम अधर दीप अमर अे वासा ॥ अनंता ही भाण भवन प्रकासा ॥

राम

राम अमर बेराठ अेक सत थंबा ॥ मोती बडा सवामण लुंबा ॥५९॥

राम

राम तो द्विप मायेच्या द्विपासारखा कोणापासून टेका घेणारा नाही.तो अधर द्विप आहे.

राम

राम तेथील राहणाऱ्यांचे निवास अमर आहेत.तेथील भवनांमध्ये अनंत सुर्या इतका छन

राम

राम (सुहावना)व शांत प्रकाश आहे.तो वैराट अमर आहे.त्याला एक सत्तचा खांब आहे.

राम

राम म्हणजे सत्तचा आधार आहे म्हणजे सत्तचा टेका आहे.तेथील घरांना मोठ मोठे मोती

राम

राम आहेत.ते मोती सव्वा-सव्वा मणाचे आहेत. ॥५९॥

राम

राम अमर सुख अमर वां माया ॥ अमर अवास अमर ही काया ॥

राम

राम अमर सुख सेजा जां ताई ॥ अमर ओसता पलटे नाही ॥६०॥

राम

राम तेथील सर्व सुख अमर आहेत. तेथील सर्व माया ही अमर आहे.तेथील राहण्याचे घरही

राम

राम अमर आहेत.तेथील काया ही अमर आहे.तेथे सर्व सुख बिना चिंतन केल्याने नेहमी

राम

राम येत राहतात.त्या संताची अवस्था अमर आहे.तेथील संत नेहमी युवा तरुण आहेत.ते

राम

राम मृत्युलोकासारखे कधी म्हातारे होत नाही. ॥६०॥

राम

राम सुख संपत अण चित्यां आवे ॥ दुख दालद बंछत नही पावे ॥

राम

राम सरब भोग हाजर उण धामा ॥ नर नारी नेहचल नेःह कामा ॥६१॥

राम

राम तेथे सुख-संपत्ती चिंतन न करताच येऊन जातात व दुःख दरिद्री मागूनही मिळत

राम

राम नाही.त्या अमरधामात सर्व भोग हजर आहेत.तेथील सर्व स्त्री-पुरुष निश्चल आहे.

राम

राम नेःकामी आहेत.॥६१॥

राम

राम बांझ नार कोई कुख बंदावे ॥ ओपत खपत नही वां चावे ॥

राम

राम अनंताई चीज बस्त बिन पारा ॥ अनंताई रिधसिध भन्या भंडारा ॥६२॥

राम

राम जसे मृत्युलोकात वांझ स्त्री सारखी कोणी स्त्री मुल होऊ नये म्हणून कूस बंद करुन

राम

राम देते म्हणजे ती स्त्री मुल जन्मो किंवा मरो हे चाहत नाही म्हणजे जन्मणे-मरणे या

राम

राम स्वभावाने मुक्त राहते.तसेच तेथील संत कुद्रतीच निश्चल व नेःकामी असतात म्हणजे

राम

राम जन्म मरणाच्या पलिकडच्या मुक्त स्वभावाचे होतात.तेथे अनंत वस्तु आहेत.तेथे पार

राम

राम येणार नाही.अशा अनेक वस्तु आहे.येथे फक्त नऊ व अष्ट सिध्दी आहेत.परंतु तेथे

राम

राम अनंत रिध्दी-सिध्दींचे भांडार भरलेले आहेत. ॥६२॥

राम

राम आ आपणी नही चीज पराई ॥ जो चावे सोही ले जाई ॥

राम

राम बाळक रूप सदा हंस सारा ॥ नही शत्रु नही मित्रु प्यारा ॥६३॥

राम

राम तेथे असे कोणीही समजत नाही की ही वस्तु आपली आहे किंवा दुसऱ्याची आहे.तेथे

राम

राम ज्याला जी वस्तु पाहिजे.ती वस्तु त्याला भंडारानी उपलब्ध आहे.ती त्यांनी घ्यावी.

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तेथील सर्व हंस नेहमी बालकाच्या स्वभावाचे राहतात.जसे जगात बालकाचा कोणी शत्रु नाही कोणी ही मित्र नाही किंवा कोणी प्रिय राहत नाही.त्याच प्रकारचा तेथील सर्व संतांचा स्वभाव राहतो.॥६३॥

राम

राम

राम काम किल्याण नाही कोई अको ॥ मेळ मिलाप करो सुख देखो ॥

राम

राम काळ न पुंथे जुरा न झापे ॥ ना कोई कोप करे नही कांपे ॥६४॥

राम

राम तेथे तीन लोकाच्या मायेसारखी काम वासना नाही.किंवा काम वासनेची अतृप्ती ही नाही.असे तेथे काम व कल्याण हे एक ही नाही.तेथे एक दुसऱ्याशी भेट करून सुख घेण्याची विधी आहे.तेथे काम कधी पोहचत नाही.तसेच तेथे म्हातारपणही ग्रामत नाही.तेथे कोणाचा कोणावर कोप ही नाही.तसेच तेथे कोप नसल्याकारणाने कोपाच्या भितीने कोणी कापत ही नाही. ॥६४॥

राम

राम

राम

राम

राम निद्रा रेण नही बिश्रामा ॥ अ सुख हे केवळ की धामा ॥

राम

राम मोत्या चोक पुरीजे सारा ॥ हीरा रतन अनंत उजीयारा ॥६५॥

राम

राम तेथे शरीराला आराम किंवा झोप घेण्यासारखे कोणते कष्ट नाही.म्हणून कष्टामुळे येथल्या सारखे शरीर थकत नाही.उलट शरीर झोप झाल्यानंतर किंवा थकवा निघाल्यावर जसे ताजे व आनंदित राहते तसे नेहमी राहतो.म्हणून आराम किंवा झोपेचे कुद्रीतच दुःख नाही म्हणजे आराम किंवा झोप न घेण्याचे कुद्रीतच सुख आहे.कैवल्य धामात सर्व चौकात मोठ-मोठे मोती गाडलेले आहेत.त्या धामात मोती,हिरे,रत्न सारख्या वस्तुंचा अनंत प्रकाश आहे. ॥६५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम केईक चोक नांव अमी कुंपा ॥ केईक कळब्रछ चोक अनूपा ॥

राम

राम केई चित्रावण चोक संजीवण ॥ तीन लोक मे जाकी जीवण ॥६६॥

राम

राम त्या धामात अनेक चौक अमृताने भरलेल्या विहीरी सारखे आहे.कित्येक कल्पवृक्षां सारखे सजलेल्या वृक्षाचे आहेत.कित्येक चौक ज्यांना उपमा देता येत नाही असे बनले आहेत. कित्येक चौक चिंतामणी दगडांनी सजले आहेत.म्हणून ज्या-ज्या वस्तुंचा तीन लोकात खुप विचारणा आहे,असे तेथील चौक अनमोल वस्तुंनी सजलेले आहेत. ॥६६॥

राम

राम

राम

राम

राम मिणीयां चोक लाल केई नामा ॥ जको जडाव जडयो जिण धामा ॥

राम

राम अे सब चोक अष्ट प्रकारां ॥ एक एक भवन की लारा ॥६७॥

राम

राम तेथे कित्येक चौक,नागमणी,चंद्रमणी सारख्या मण्यांचे बनले आहेत.कित्येक चौक लालचे बनलेले आहेत.ज्या नावाचा चौक आहे.तोच जडाव त्या चौकात जडलेला आहे. अशा प्रकारे हे आठ चौक आहेत.हे अशा प्रकारे एक-एक चौक एक-एक घराच्या सोबत आहे.॥६७॥

राम

राम

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	षोडस भवन नांव प्रकारी ॥ सो बिध बरण सुणाऊँ सारी ॥		राम
राम	हीर भवन केई मिण मोताला ॥ रतन भवन केई पदमसलाला ॥६८॥		राम
राम	असे सर्व सोळा प्रकारचे मकान आहेत.त्या सोळा घरांचे वेगवेगळे नाव आहेत.त्या सर्व		राम
राम	भवनांचे वर्णन करुन सांगतो.कित्येक हिर भवन आहेत,कित्येक मणी भवन आहेत,		राम
राम	कित्येक मोती भवन आहेत.कित्येक रत्न भवन आहेत,कित्येक पद्मनगाचे घर आहेत		राम
राम	तर कित्येक लालचे घर आहेत.असे वेग-वेगळे घर आहेत. ॥६८॥		राम
राम	कळ ब्रछ भवन केई इम्रत धारा ॥ केई चित्रावण सजीवण न्यारा ॥		राम
राम	ध्यान भवन भवन केइ ग्याना ॥ सुख धारा समता बिध नाना ॥६९॥		राम
राम	अलौकिक लोकात कित्येक कल्पवृक्षाचे भवन आहेत,तर कित्येक अमृतधारेचे भवन		राम
राम	आहेत,तर कित्येक चिंतामणीचे भवन आहे,तर कित्येक संजीवनचे भवन आहेत,कित्येक		राम
राम	ध्यान भवन आहे,कित्येक ज्ञान भवन आहेत,तर कित्येक सुख-धारेचे भवन आहेत,तर		राम
राम	कित्येक समतेचे भवन आहेत.असे नाना प्रकारचे भवन आहेत. ॥६९॥		राम
राम	पेम फुवारा आणंद कहुं तोई ॥ इण बिध नांव भवन का होई ॥		राम
राम	अब देह का रूप कहत हुं न्यारा ॥ लील बिलास घरो घर सारा ॥७०॥		राम
राम	कित्येक प्रेमाच्या कारंजाचे भवन(घर)आहेत,कित्येक आनंदाचे घर आहेत.अशा तऱ्हेने		राम
राम	सर्व घरांचे नाव वेग-वेगळे आहेत.तेथील सर्व संत सर्व वेगवेगळ्या घरांमध्ये लिला		राम
राम	विलास करतात.आता तेथील देह रूप सांगतो. ॥७०॥		राम
राम	कोटक सूर रूम उजियाळा ॥ सब की गळे मोतीयन की माळा ॥		राम
राम	ओ सुण तेज रूम अेक माही ॥ असंख संख की गिणती नाही ॥७१॥		राम
राम	त्यांच्या एका-एका रोमात शंभर लाख सुर्यांचा प्रकाश प्रगटतो.असा असा तेज त्यांच्या		राम
राम	एका-एका रोमामध्ये आहे.असे असंख्य सुर्यांचे तेज त्यांच्या देहात आहे.तेथील सर्व		राम
राम	हंसांच्या गळ्यात मोत्यांच्या माळा आहेत. ॥७१॥		राम
राम	दोहा ॥		राम
राम	अगम आवाजा गेब की ॥ गरज रहयो बेराट ॥		राम
राम	भवन भवन मे चानणो ॥ बदन करे भ्रलाट ॥७२॥		राम
राम	तो अलौकिक वैराट गेबच्या अगम आवाजांनी गरजू राहीला आहे.तेथील भवना-		राम
राम	भवनामध्ये प्रकाश आहे.तेथील सर्व हंसांचे शरीर तेजाने चमकू राहिले आहे. ॥७२॥		राम
राम	दिव्य रूप मुख भळ हळे ॥ बरसे नीरमळ नूर ॥		राम
राम	नख चख बिच सुखराम वहे ॥ ऊंगा कोटक सूर ॥७३॥		राम
राम	तेथील हंसांचे रूप दिव्य आहे.त्यांचे मुख तेजस्वी आहे.त्यांच्या मुखावर निर्मळ तेज		राम
राम	झळकत राहते.त्यांच्या नखापासून डोळ्यांपर्यंत कोटी सुर्यांचा प्रकाश उगवला असे दिसत		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम राहते. ॥७३॥

राम

इसी झिगा मिग भवन मे ॥ अरस परस दिदार ॥

राम

नित दुलवा सुखराम कहे ॥ मोड बंध्या नर नार ॥७४॥

राम

राम तेथील घरांमध्ये नेहमी झिलमिलाहट(झगमगाहट)लागलेली दिसते. याकारणाने घरांच्या
राम आतील व घरांच्या बाहेरील असे अरस-परस दिसत असते.जसे लग्नाच्या दिवशी स्त्री
राम -पुरुष नवरा-नवरी बनतात व त्यांना मोर(नवऱ्या मुलाच्या डोक्यावर मुंडावळे बांधले
राम जाते व सजवले जाते,असेच तेथील हंस नवरदेवाप्रमाणे नेहमी सजलेले दिसतात.
राम ॥७४॥

राम

राम

राम

राम

अंमर बस्तर नित नवा ॥ सदा सुगधी चीर ॥

राम

जडे पनंगा पेम का ॥ हसताँ ढळ के हीर ॥७५॥

राम

राम त्यांचे वस्त्र नित्य नवे राहतात.ते वस्त्र ही अमरच राहतात.त्यांच्या पांघरण्यातून नेहमी
राम सुगंधाच्या लहरी चालत राहतात.त्यांच्या देहातून नेहमी प्रेमाचे पतंग झरत राहतात.ते
राम हसतात तेव्हा त्यांच्या मुखातून हिरे झरत राहतात. ॥७५॥

राम

राम

राम

अनंत सुख आगे खडा ॥ अनंता ही लील बिलास ॥

राम

अनंत संत केळा करे ॥ वो निरभे नेहचळ बास ॥७६॥

राम

राम त्यांच्या समोर अनंत ही सुख उभे राहतात.तेथील सर्व संत अनंत लिलाविलास
राम करतात.तेथील सर्व संत अनंत प्रकारच्या क्रिडा करतात.तो अलौकिक लोक काळा-
राम पासून मुक्त असा निर्भय लोक आहे.तसेच येथल्या सारखे अनिश्चल म्हणजे मिटणारा
राम नाही.॥७६॥

राम

राम

राम

राम

घर घर रळी बधावणा ॥ घर घर मंगळाचार ॥

राम

कामधेन कळब्रछ जो ॥ दूजे घर घर बार ॥७७॥

राम

राम तेथे घराघरात शुभ समाचार म्हणजे आनंदाचे उत्सव होतात.तसेच घराघरात मंगलाचार
राम म्हणजे मंगलकार्य होतात.तेथे घराघरात कल्पवृक्ष आहे.व कामधेनु आहे. ॥७७॥

राम

राम

अमर फळ इम्रत घणा ॥ नांना चीज अनूप ॥

राम

इम्रत कुंपा नावणा ॥ देही चडे सरूप ॥७८॥

राम

राम तेथे अमर फळ खूप आहेत.तेथे अमृतच अमृत आहे.तेथे अनेक प्रकारच्या अनुप वस्तु
राम आहेत.तेथे अमृताच्या विहिरीत स्नान करतात.म्हणून त्यांच्या देहाला सौंदर्याचे रूप
राम दिवसेंदिवस चढत राहते. ॥७८॥

राम

राम

रंग राग घर घर हुवे ॥ बाजे अनहद बाव ॥

राम

सदा हरष सुखराम कहे ॥ ज्युं आगम मीठा ब्याव ॥७९॥

राम

राम तेथे घरा-घरात राग-रागिण्या होत राहतात.तेथे आनंद देणारा सुखप्रद असा अनहद

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम वायु चालतो. तेथे जसे येथे विवाह प्रसंगाच्या आधी हर्षायमान(आनंदी)वाटते तसे तेथे नेहमीच हर्ष चालत राहतो. ॥७९॥

राम

राम म्रत लोक मे पडत हे ॥ संतारी टक साळ ॥

राम

राम वां पहुँता सुखरामजी ॥ से जीता भव काळ ॥८०॥

राम

राम मृत्युलोकात संत उत्पन्न होत राहतात.व ते सर्व लौकिक लोकात न राहता अलौकिक लोकात पोहचतात.अशा अलौकिक लोकात पोहचलेले संत भवसागर व काळाला जिंकलेले राहतात. ॥८०॥

राम

राम

राम

राम अमर माया अमर सुख ॥ अमर ही वो धाम ॥

राम

ओ मोख पंथ सुखराम व्हे ॥ हम देख्यो रट राम ॥८१॥

राम

राम तेथील माया ही अमर आहे.तेथील सुख ही अमर आहे.तसेच तो मोक्ष धाम ही अमर आहे. असा मोक्षाचा धाम आम्ही रामनामाचे रटण करुन प्राप्त केला आहे. ॥८१॥

राम

राम

राम सुखराम अधर सतलोक हे ॥ अधर जमी वां जाण ॥

राम

राम वां दीठा आ अथली ॥ कर नर हात पिछाण ॥८२॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,तो सतलोक अधर आहे.कोणत्याही टेक्याने नाही.तेथील जमिनही अधर आहे.जसे मनुष्याच्या तळहात अधर असतो.त्याला कोणाचा टेका राहत नाही.तसा तेथे तो अमर लोक पाहिल्यावर तळहाता सारखा बिना टेक्याचा दिसतो. ॥८२॥

राम

राम

राम

राम

राम गुरु बीरम सुं बीनती ॥ बार बार प्रणाम ॥

राम

राम ज्यां प्रताप सुखराम व्हे ॥ हम पाया निजधाम ॥८३॥

राम

राम गुरु बिरमदासजी महाराजांना विनंती तसेच वारंवार नम्रप्रणाम आहे.कारण गुरु बिरमदासजींच्या कृपेनेच आम्हाला निजधाम मिळाला आहे.नाही तर आम्ही काळधामातच वारंवार जन्म-मरणाचे दुःख भागत पडत राहिले असते.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगून राहिले आहेत.॥८३॥

राम

राम

राम

राम

राम कुंडल्यो ॥

राम

राम सतगुरु बीरमदासजी ॥ निर धान्या आधार ॥

राम

राम जीवां कारज देह धरी ॥ अे सागे सीरजनहार ॥

राम

राम सागे सिरजणहार ॥ अनंत गुण काहा लग गाऊँ ॥

राम

राम अेक जीभ मुख मांह ॥ गुणा को पार न पाऊँ ॥

राम

राम सुखराम संत भल सिरजीया ॥ साहिब को ओतार ॥

राम

राम सतगुरु बीरमदासजी ॥ निरधान्या आधार ॥८४॥

राम

राम सतगुरु बिरमदासजी महाराज असे आहेत की,ते काळाच्या देशातून पार होण्याकरीता

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम जे जे निराधार हंस आहेत.अशा सर्व हंसांसाठी काळापासून मुक्त करण्याकरीता ते
राम आधार आहेत.त्यांनी जीवांना काळाच्या जुलुमांपासून मुक्त करण्याकरीता देह धारण
राम केला आहे.नाही तर ते खरोखरच सिरजनहारच आहेत म्हणजे सृष्टी बनविणारा
राम परमात्माच आहेत.असे अपार गुणवाले सिरजनहाराचे मी काय वर्णन करू?मला त्यांचे
राम गुण वर्णन करण्याकरीता एक मुख आहे व मुखात जीभ ही एकच आहे व त्यांच्या गुणांचे
राम वर्णन केले तर पार येत नाही.म्हणून मी त्यांच्या गुणांचा पार नाही प्राप्त करू शकत.
राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,असे संत बिरमदासजी सिरजणहार
राम साहेबाचे अवतार बनून मृत्युलोकात आले व काळापासून मुक्ती चाहणाऱ्या परंतु काळा
राम पासून मुक्ती प्राप्त करण्याकरीता समोर काही आधार न दिसणाऱ्या जीवांचे आधार
राम बनून गेले. ॥८४॥ ॥ इति श्री अलोकी ग्रंथ संपूर्ण ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम